

[Bilgrav-Nielsen]

Bertel Haarder har været inde på, at arbejde i lidt mere snævre udvalg og måske komme lidt tættere på embedsmandsapparatet og de beregningsmetoder, man dér anvender, så er der ingenting i vejen for, at det også kan foregå, men stadig i finansudvalgets regie. Vi er derfor af den mening, at spareudvalget ikke er nogen god idé. Det ville også ret hurtigt politisere hele sagen omkring besparelserne, og det tror jeg ikke er nogen god ting. Vi ønsker altså, at arbejdet foregår i finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Bilgrav-Nielsen siger, at vores ændringsforslag ville have den stik modsatte virkning af den førte økonomiske politik, og det er jeg da enig i. Om det vil være den stik modsatte, ved jeg ikke, men det ville i hvert fald have en anderledes og en bedre virkning end den førte økonomiske politik.

Hr. Bilgrav-Nielsen er jo så tilfreds med den politik, der er blevet ført. Han er så tilfreds med, at det ser ud, som om den bliver videreført. Jeg vil egentlig godt spørge hr. Bilgrav-Nielsen: hvorfor skulle vi så have det valg? Så vidt jeg husker, var det da det radikale venstre, der gjorde, at vi var nødt til at have et valg – som tilmed heldigvis viste, at vælgerne i hvert fald ikke var så tilfredse med den førte økonomiske politik og ikke ønskede en direkte videreførelse som hr. Bilgrav-Nielsen.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Hr. Bilgrav-Nielsen spurgte, om jeg troede, at fremskridtspartiet kunne gå ind som en troværdig forhandler i spørgsmålet om landbrugets økonomiske problemer. Jeg kan kun sige, at der i øjeblikket ligger tre forslag fra, skal vi sige oppositionen, der drejer sig om landbrugets forhold. Der ligger tre beslutningsforslag. I dem er der mange fælles elementer, og derfor følte jeg i hvert fald, at det var rimeligt, at vi mødtes og diskuterede, om vi kunne blive enige om de fælles elementer, om at føre tankerne videre. Jeg ved ikke, om vi skal nå til et fælles forslag, det er jeg ikke sikker på, men jeg mener altid, at det er godt, at flere partier kan tale sammen

om tingene. Jeg mener også, at landbrugerne i allerhøjeste grad har brug for, at vi gør noget, for de er virkelig i alvorlige økonomiske trængsler. Det skal vise sig, når vi holder mødet, hvem der er troværdige, hvem der vil være med til at hjælpe landbruget. Det skal vi ikke afgøre i dag.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Den sidste sag må vi diskutere videre i morgen.

Til fru Ingerlise Koefoed vil jeg gerne sige, at det folketingsvalg har ikke noget som helst at gøre med, hvorvidt man skal følge den strategi, der på det økonomisk-politiske område var lagt igennem to majforlig. Det havde noget at gøre med, at der blev lagt et program på bordet, som alle kunne se var bestemt for en valgkamp. Hvornår den skulle komme, var ikke til at se. Det hang også sammen med, at der i denne sal lå forslag om et tvangsindgreb over for pensionsmidlers placering, som vi måtte vende os imod. Jeg tror, fru Ingerlise Koefoed må give mig ret i, at dette problem er blevet løst efter valget.

Det, der er problemet for fru Ingerlise Koefoed – det er nok derfor, hun nu forsøger at dreje debatten over på noget andet – er, at hun godt ved, at det, SF har vundet et valg på, kan det ikke regere et land på. Det synes jeg lige så godt man kunne erkende hurtigst muligt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne udtrykke min glæde over hr. Bilgrav-Nielsens bemærkning her til slut, som atter engang fastslog over for det høje ting, også over for skatte- og afgiftsminister Lykketoft, at forliget af 22. maj 1981 ikke blev brudt af nogle af forligets parter, men at valget blev udløst af en af de radikale inspireret dagsorden som følge af, at et parti – in casu socialdemokratiet – fremlagde det, som hr. Bilgrav-Nielsen her kaldte et valgoplæg. Jeg synes, beskrivelsen er korrekt. Jeg vil bare gerne nagle den fast med et 6½ tommers søm. Ingen skal være i tvivl om, at det var sådan, det foregik, og alle, der har forsøgt at sige noget om, at der gik slid på forliget, el-